

förslag o-r många ämnen. Med en blick o. alla delarna af ett system. — c) O. med sin vänskap, sin ynnest, sitt förtroende, visa någon mycket vänskap o. s. v. O. en lära, ett parti, öfvergå dertill. — *Omfattande*, n. 4.

OMFATTANDE, a. 1. (egentl. part. akt. af *Omfatta*) Vidsträckt. O. insigt, kunskaper. En o. beläsenhet.

OMFATTNING, f. 2. 1) Handlingen, då man omfattar. — 2) (fig.) Vidd, utsträckning. *Diskutera en fråga i hela dess o.*

OMFLADDRA, v. a. 1. Fladdra omkring.

OMFLUTEN, a. 2. neutr. — *et.* Se *Kringfluten*.

OMFLYTTA, v. a. 1. Flytta på annat ställe, på annat sätt. O. *pjeser i schack*. — Äfv. *Flytta om*. — *Omsflyttande*, n. 4. o. *Omsflyttning*, f. 2.

OMFLÄKTA, v. a. 1. Fläkta omkring. I poetisk stil.

OMFLÄTA, v. a. 1. Fläta omkring.

OMFORMA, v. a. 1. Gifva annan, ny form. — Äfv. *Forma om*. — *Omformande*, n. 4. o. *Omformning*, f. 2.

OMFRÅGA, v. a. 1. Återfråga. — Vanligare *Fråga om*. — *Omfrågande*, n. 4. o. *Omfrågning*, f. 2.

OMFÄNG, n. 5. 1) Hela vidden rundt omkring af en sak. O-*et af en skog*. — *Syn*. Omkrets, Vidd, Utsträckning. — 2) (fig.) Hvad som innefattas, inneslutes i något. *Velenskapens hela o.* — *Syn*. Vidd, Utsträckning.

OMFÄRGA, v. a. 1. Färpa på nytt. — Äfv. *Färpa om*. — *Omfärgande*, n. 4. o. *Omfärgning*, f. 2.

OMFÖRMÅLA, v. a. 2. Se *Omtala*.

OMGIFNING, f. 2. 1) Handlingen, då man ger om, i kortspel. O-*et* omgifvande trakt eller personer. *Stockholms o-ar*. *Han var älskad af hela sin o.*

OMGIFTA SIG, v. r. 2. Ingå nytt äktenskap. — Vanligare *Gifta om sig*. — Part. pass. *Omgift* brukas ofta nästan adjektivt.

OMGIFVA, v. a. 3. (böjes som *Gifva*) 1) Lägga, sätta, ställa, uppföra, uppressa något rundt omkring en sak. O. *en stad med murar*. — *Syn*. Omgärda, Omhvärfva, Omringa, Omsluta, Omfatta, Innesluta. — 2) Vara belägen, befinnas omkring. *Trakten, som o-ver staden*. — 3) a) Vara i en persons nära umgänge eller tjänst, så att man för det mesta är hos honom. *De, som omgäfvö honom, voro köpte af hans fiender*. — b) Laga, att någon får till dagligt sällskap eller betjening vissa personer. *Man omgaf honom med personer af kända länkesätt*. — 4) (i kortspel) Gifva på nytt, efter något fel vid förra gifningen. — För denna bem. vanligare *Gifva om*. — Part. akt. O-*nde*, brukas ofta adjektivt, t. ex.: *Den o. trakten*. *Hans o. vänner*. Äfv. substantivt, t. ex.: *Det tillhör de o. att vaka öfver honom*.

OMGJORDA, v. a. 1. Omgifva med gördel. O. *sina länder*. — *Omgjordande*, n. 4.

OMGJUTA, v. a. 3. (böjes som *Gjuta*) 1) Gjuta en gång till, gjuta på nytt, till förbättring. O. *en staty*. — Äfv. *Gjuta om*. — 2) (fig.) Omgifva. O. *med ljus*. — *Omgjutande*, n. 4. o. *Omgjutning*, f. 2.

OMGRÄFVA, v. a. 2. Gräfva på nytt, ännu en gång. — Äfv. *Gräfva om*. — *Omgräfvande*, n. 4. o. *Omgräfning*, f. 2.

OMGÅ, se *Umgå*.

OMGÅENDE, a. 1. Med o. *post*, med nästa afgående post.

OMGÅNG, m. 2. 1) Omväg, omsvep, tidsutdrägt. *En arbetsmetod, som medförer o. Utan vidare o.* — 2) Säges om flera särskilda föremål, som brukas på en gång tillsammans och sålunda utgöra ett helt. *En o. kläder*. *En o. segel*. — 3) Hvarf, gång. *Kanonerna lossades i flera o-ar*. *Arian sjöngs i flera o-ar*. *En o. mat*, alla de rätter, som på en gång framsätts vid en måltid. *En o. tegel*.

OMGÅS, OMGÅLDER, OMGÅLLA, OMGÅNGE, m. fl., se *Umgås*, &c.

OMGÄRDA, v. a. 1. Omgifva med stängsel. (Fig.) O. *friheten*. — *Omgärdande*, n. 4.

OMGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) Göra på nytt, på annat sätt, till förbättring eller förändring. O. *en klädning*. — Äfv. *Göra om*. — *Syn*. Omarbeta. — *Omgörande*, n. 4. o. *Omgöring*, f. 2.

OMHACKA, v. a. 1. Hacka ännu en gång. — Äfv. *Hacka om*. — *Omhackande*, n. 4. o. *Omhackning*, f. 2.

OMHINNA, v. a. 3. (böjes som *Hinna*) Hinna förbi. — Äfv. *Hinna om*.

OMHOPPA, v. a. 1. Se *Hoppa*, 3.

OMHUGSAM, a. 2. Se *Omtänksam*.

OMHUGSAN, f. sing. indef. Se *Omtänka*.

OMHULDA, v. a. 1. Med huldhet värda sig om. — *Omhuldande*, n. 4.

OMHVÄLFVA, v. a. 2. 1) Hvälfva omkring. — 2) Hvälfva omkull. — Äfv. *Hvälfva om*. — *Omhvälfvande*, n. 4. o. *Omhvälfning*, f. 2.

OMHVÄRFVA, v. a. 2. Se *Omgifva*, *Kringhvärfva*.

OMHYFLA, v. a. 1. Hyfla på nytt, till förbättring. — Äfv. *Hyfla om*. — *Omhyflande*, n. 4. o. *Omhyfling*, f. 2.

OMHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hålla*) Se *Hålla om*.

OMHÄGNA, v. a. 1. Omgifva med hägn. — Äfv. *Hägna om*. — *Syn*. Omgärda. — *Omhägnande*, n. 4.

OMHÄNGA, v. a. 2. Hänga omkring. — Äfv. *Hänga om*. — *Omhängande*, n. 4. o. *Omhängning*, f. 2.

OMHÄNGE, n. 4. Hvad som hänger omkring något till betäckning. O. *kring en säng*. — Bildar sammansättningen Sängomhänge.

OMHÖLJA, v. a. 2. Hölja omkring. O. *någon med en kapp*. — Äfv. *Hölja om*. — *Omhöljande*, n. 4. o. *Omhöljning*, f. 2.

OMHÖLJE, n. 4. Hvad som omhöljer något.

OMILD, a. 2. Hård, sträng, grym, tyrannisk. *Ett o-t luststreck*. *Kristiern den O-e*. — *Syn*. Se *Känslös*, *Obarmhertig*. — *O mildhet*, f. 3. — *O mildt*, adv.

OMINNE, n. sing. Med *hans o.*, honom ovetande.

OMINTETGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) Göra, att något blir om intet, misslyckas, ej kommer till verkställighet. O. *ens planer*, *förhoppningar*, *förehäfvanden*. — Äfv. *Göra om intet*. — *Omintetgörande*, n. 4.

OMINÖS, --ös, a. 2. (af lat. *Omen*, tecken, förebud) Förebådande, betydelsefull; olycksbådande.

OMISSKÄNNELIG, a. 2. Som ej kan misskännas.

OMISSION, omischón, f. 3. (lat. *Omissio*) Uraktlåtenhet, försummelse.

OMISTLIG, a. 2. Som ej utan saknad, skada